

מסכת זבחים

פרק א'

משנה א' - ב'

- א. שחט קרבן שלא לשמו - יש קרבנות שפסולים ויש שכשרים.
- ב. הקרבנות הפסולים מחמת מחשבת שלא לשמו:
  1. דעת תנא קמא: פסח וחטאת.
  2. דעת רבי אליעזר: אף האשם.
  3. דעת יוסי בן חוני: אף כל הנשחטים לשם פסח וחטאת.
  4. דעת שמעון אחי עזריה: אף כל הנשחטים לשם נמוך מהן¹.
  5. דעת בן עזאי: אף העולה.
- ג. הקרבנות שאינם נפסלים מחמת מחשבת שלא לשמה - כשרים אך לא עולים לבעלים לשם חובה.

משנה ג'

- ד. הפסח שנשחט במחשבת שלא לשמו ופסול - דווקא בפסח בזמנו, אבל שלא בזמנו דינו כדין שלמים.
בהגדרת 'זמנו' לענין זה נחלקו רבי יהושע ובין בתירא.
  1. דעת רבי יהושע: זמנו להיפסל מבין הערבים.
  2. דעת בן בתירא: זמנו להיפסל משחרית.

משנה ד'

- ה. קרבן נפסל במחשבת שלא לשמה באחד מן העבודות: שחיטה, קבלה, זריקה.
נחלקו תנאים אם מחשבת שלא לשמה פוסלת בהולכה.
  1. דעת תנא קמא: מחשבת שלא לשמו פוסלת בהולכה.
  2. דעת רבי שמעון: אין מחשבת שלא לשמה פוסלת בהולכה.
  3. דעת רבי אליעזר: מחשבה שלא לשמה פוסלת רק בהילוך שצריך לו.
- ו. מחשבת שלא לשמה פוסלת אף בחשב שני מחשבות באותה עבודה, בין שחשב לשמה ושלא לשמה ובין שחשב שלא לשמה ולשמה.

¹ הגדרת גבוה ונמוך: קדשי קדשים גבוה מקדשים קלים.

שלמים גבוה מבכור ומעשר שהשלמים טעונים שתי מתנות שהן ארבע וסמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק, אבל הבכור והמעשר טעונים מתנה אחת ואין סמיכה ונסכים נוהגת בהן ולא תנופת חזה ושוק.